

tidig Tilstand, under hvilken det samme Kald paa een gang havde Tiende og et Tilskud af Lønningsfonden, der igjen blev forandret, naar Kaldet ved Vacance kom ind under Lønningsfonden, hvorved Tienden toges bort, og Kaldet fik det Tilskud af Lønningsfonden, som det for Fremtiden skulde have. For at undgaae dette, maatte man saa komme til en Forhandling og Fordeling, hvor vi ikke med den bedste Villie kunde undgaae nogen Villkaarlighed. Man maatte efterhaanden, som man fik Midler, forbedre dette eller hiint Kald; en ganske bestemt Vel vilde ikke kunde anvises i saa Henseende, og det vilde saaledes føre til Misforstaaelse. Det vil derfor vistnok være rettest, at der ikke indtræder nogen Forandring for noget Kald, uden naar det ved Vacance kommer ind under Loven og reguleres derefter. De Præster, som nu sidde i de smaa Kald, hvilke Forbedringen er tiltænkt, vilde alligevel paa Grund af Kaldets vedblivende Ringhed, og fordi de ikke kunne faae Alderstillæg, saalænge de blive i disse Kald, søge Forflyttelse. Vi have derfor anseet det for bedst at lade Forflyttelserne efterhaanden regulere disse Forhold. Den mulige Mislighed kan man raade God paa ved at befordre de paagjældende Embedsmænd lidt tidligere, end det maaktes, ellers var skeet. Dette er Grunden, hvorfor vi have stillet det Forslag, der gaaer ud paa at udelukke den foresløbige Forandring.

Naar jeg dernæst kommer til det Forslag, der gaaer ud paa at regulere den fremtidige Stilling for Lønningsfonden, anseer jeg det for bedst, strax at gaae til det Hovedforslag, der er opstillet under Nr. 52. Medens de andre Medlemmer have foreslaaet, at Lønningsfonden skulde uden nogen som helst Anthydning opføres paa Finantsloven ligesom de andre Instituter med særlige Fonds, troe jeg og de andre 3 Medlemmer, der med mig have deeltaget i at stille Forslaget, at Lønningsfonden har isølgelig Oprindelse og Bestemmelse en saa særlig Charakter, at naar dens Oprættelse skal have nogen Betydning, maa den ikke stilles sammen med de øvrige Instituter med særlige Fonds, over hvis Indtægter og Udgifter der i det Enkelte voteres, og til hvilke der ved Finantsloven kan stilles Enbringingsforslag ved Rigs-

dagens enkelte Medlemmers Initiativ. Alt, hvad der for det Første skal paahvile Lønningsfonden, og Alt, hvad den skal have, er endelig reguleret ved denne Lov; hvad Fremtiden angaaer, gaae vi kun ind paa, at der ikke kan paadrages Fonden nogen som helst Udgift uden for Loven uden Rigsdagens Samtykke. Der er altsaa ikke Tanke om nogen Benyttelse uden Rigsdagens Medvirkning. Ved denne Udelukkelse af det private Initiativ er der ogsaa opnaaet Noget, som vi anseer for ønskeligt, og det er, at vi da sjældnere vilde komme til at udtaale os om de til Kaldene henlagte Indtægter og disses Anvendelse; thi selve Forhandlingerne i disse Dage synes at vise, at dette er en temmelig vanskelig Sag, og jeg troer, at vi have flere Erfaringer i denne Retning. Naar vi altsaa have ordnet Forholdet ved Lov, synes jeg ikke, at vi skulde komme tilbage til den hele Gjenstand, undtagen naar der var Tale om nogen ny Anvendelse og Regjeringen havde et Ønske derom, thi da indtræder den ganske almindelige Form af Forhandlinger og Vedtagelser i Rigsdagen. Dette er den Stilling, som vi anseer for at være den rette og ønskelige, og hvorved Rigsdagen ikke vil tabe det Allermindste af den virkelige Indflydelse, som vi anseer for berettiget og ønskelig. Vi frygte ligesom for, at Oprættelsen af Lønningsfonden vilde blive illusorisk, naar den stilles ganske hen saaledes, som andre Instituter med særlige Fonds, og at den da vilde faae en meget ringere Betydning, og vi troe, at ved at hensille den saaledes, tages der ikke tilbørligt Hensyn til, at Alt, hvad der angaaer Lønningsfonden, hidtil har været unddraget Rigsdagens Medvirkning, og at den har Formaal, som ikke ere ganske af den samme Art som de øvrige Statsformaal, saa der just derfor er Grund til at sikke sig, at der ikke bliver en forkeert Anvendelse eller Bortgødslen af Midlerne. Det er sikket ved denne Lov, at der ikke kan foregaae nogen videre gaaende Anvendelse deraf uden med Rigsdagens Samtykke, og det er det 52de Afstemningspunkt gaaet ud paa. Men hertil saavel som ogsaa til Enbringingsforslaget under Nr. 51, hvor 2 andre Medlemmer af Udvalget vilde ordne Lønningsfondens fremtidige Stilling, har et andet æret